

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน 30 เดือนเมษายน 2565

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล นายยรรนง ภูโทถ้ำ รหัสบุคคล 015770

เบอร์โทรภายใน 022012007,2008,1669 เบอร์โทรมือถือ 088-5610369

Email Address. yuranun.pho@mahidol.ac.th

หน่วยงาน ปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล รามาธิบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

*ชื่อ-สกุล นายยรรนง ภูโทถ้ำ รหัสบุคคล 015770

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☐ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:**

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

.....

ส่วนที่ 2

เรื่อง เสาหลัก

ในกุมภาพันธ์ของทุกปี เป็นเดือนที่มอบลไปด้วยความสุขของการแสดงออกซึ่งความรักและความห่วงใย ต่อคนที่เราปรารถนาดี ที่อยากให้มีความสุขไปกับเราในทุกๆวัน เป็นที่รับรู้โดยสากลทั่วโลกว่ากุมภาพันธ์นี้ เป็นเดือนแห่งความรัก ซึ่งมี Valentine's Day วันสำคัญสำหรับคู่รัก ที่ได้มีช่วงเวลาดี ๆ ที่ได้ส่งมอบความรู้สึกให้แก่คนที่พิเศษ โดยมีสื่อกลางผ่านดอกกุหลาบ ดอกไม้ที่ใช้แทนความรู้สึกส่งไปถึงกันและกัน ทำเนียบปฏิบัติเช่นนี้ ได้กำเนิดขึ้นตั้งแต่ช่วงกลางยุคโรมันและถูกส่งต่อมาจนถึงยุคปัจจุบัน โดยคนโบราณยุคนั้นได้มีความเชื่อเรื่องเทพคิวปิด เทพตัวน้อยถือคันธนู มีหน้าที่คอยยิงลูกศรรักให้ปักไปตรงกลางอกให้ใจสองใจแนบชิดกัน เกิดเป็นคู่รักพรหมลิขิตจากปากฟ้า ถือเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่เล่าต่อกันมา มาถึงตรงนี้แล้ว นี่คงเป็นเดือนในฝันของใครหลาย ๆ คน เพราะมองไปทิศทางไหนทุกอย่างก็ถูกลอยล้อมไปด้วยความรัก ทำให้หัวใจดวงน้อย ๆ ของใครหลายคนได้พองโต แต่ทั้งหมดที่กล่าวมาคงไม่ใช่สำหรับเขาคอนนี่ คนที่เหมือนมีลูกศรยิงปักตรงกลางหน้าอก อยู่ ๆ เขาก็รู้สึกเจ็บแน่นตรงหัวใจ บีบแน่นอย่างทรมาน รวากับเหมือนมีเท้าช้างขนาดมหึมา กำลังกดทับ เขาล้มตัวลงบนพื้น ในไม่ช้าเสียงหัวใจที่เคยดังสนั่นก็ได้หยุดนิ่งลง สำหรับเขานั้น ณ เวลานี้ โลกทั้งใบได้หยุดหมุนไปในชั่วขณะ แสงที่ส่องสว่างรอบตัวบัดนี้เปลี่ยนเป็นความดำมืดสนิท ถ้าสิ่งที่ปักตรงกลางอกเขาไม่ใช่ความรู้สึกของลูกศรคิวปิดแต่กลับเป็นตรีศูลจากเทพซุสที่แสนเจ็บปวดและทรมาน ถ้าเดือนนี้เป็นเดือนสุดท้ายของชีวิตเขา การบอกลาคนรักก่อนลาจากเพียงเล็กน้อยก็ไม่มีโอกาสทำได้ เดือนนี้คงเป็นความโหดร้ายที่สุดที่โลกใบนี้ได้มอบให้กับเขาแล้ว แต่ถึงอย่างไรเดือนนี้ยังคงเป็นกุมภาพันธ์ เดือนแห่งความรัก ที่ทุกคนมีโอกาสกลับมามีหัวใจที่พองโตได้อีกครั้งเสมอ

23 กุมภาพันธ์ 2563 ช่วงเวลายามเย็นของวันหยุดสุดสัปดาห์ ขณะกำลังเดินขึ้นบันไดไปยังชั้นสองของหอพักนักศึกษา 2 ที่สถาบันการแพทย์รามามาธิบดีจักรีนฤพดินทร์ ซึ่งสามารถมองผ่านกระจกใสเห็นความเคลื่อนไหวของผู้คนที่อาคารนั้นหนาแน่นและศูนย์การกีฬาได้อย่างชัดเจน ทันใดนั้นได้สังเกตเห็นปฏิกิริยาบางอย่างของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ทั้งกึ่งวิ่งกึ่งเดิน พร้อมเรียกวิทยุสื่อสารกันสะทन्नหวั่นไหว จึงมองรอดผ่านช่องกระจกบริเวณบันได พบว่า มีชายวัยกลางคนนอนแน่นิ่งบนทางเดินเท้าบริเวณด้านหลังตึกหอพักนักศึกษาหอ 2 เยื้องด้านหน้าทางเข้าอาคารนั้นหนาแน่นและศูนย์กีฬา พร้อมกันนั้นก็ได้ยินเสียงตะโกนของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยว่า “มีคนเป็นลมๆ” แต่จากประสบการณ์เท่าที่ประเมินด้วยสายตาพบว่าชายคนนั้นนอนแน่นิ่งเกินกว่าคนเป็นลมทั่ว ๆ ไป ในเสี้ยววินาทีก็ได้ตัดสินใจวิ่งลงไปเพื่ออยากประเมินอาการให้แน่ชัดและได้ช่วยเหลือให้ทันเวลาที่ ในหัวก็ภาวนาอย่าให้สิ่งที่กำลังหวั่นใจเกิดขึ้นกับชายคนนี้เลย ระหว่างทางได้เจอน้อง ๆ นักศึกษาฉุกเฉินการแพทย์กลุ่มหนึ่ง ก็เรียกให้วิ่งไปด้วยกัน ซึ่งภายหลังนักศึกษากลุ่มดังกล่าวนี้ได้เป็นกำลังสำคัญหลักในการเข้าช่วยผู้ป่วยรายนี้ในไว้ เพียงอดใจเดียวก็วิ่งมาถึงตัวผู้ป่วย ครั้งที่พบก็รับรู้ได้เลยว่าสิ่งที่กลัวมาโดยตลอดก็ได้เกิดขึ้นกับเขาชายวัยกลางคนผู้นี้แล้ว ภายในจิตใต้สำนึกคิดคำว่า “เรามีเวลาเพียง 4 นาทีเท่านั้น ที่จะคว้า 1 เปอร์เซนต์ที่เหลืออยู่นี้ไว้ได้” ในเสี้ยววินาทีที่รู้ว่ามีคนหมดสติ ไม่หายใจ หัวใจหยุดเต้น นอนแน่นิ่งอยู่ตรงหน้า เสียงความคิดนี้ก็ดังกึกก้องขึ้นมาทันที ชั่วขณะร่างกายก็ได้ตอบสนองไปเองโดยไม่รู้ตัว นั่งคุกเข่าลงข้างลำตัวผู้ป่วย พร้อมกับใช้มือสองข้างเอื้อมไปตบไหล่เรียกผู้ป่วยในทันที แต่ถึงกระนั้นก็ไร้ซึ่งปฏิกิริยาตอบสนองกลับมา สายตาสองข้างของเราจ้องมองหน้าอกและท้องก็ไม่พบการขยับของทรวงอก หลังจากนั้นใช้สองนิ้วเลื่อนไปคลำชีพจรบริเวณคอ นับ 1-10 สิบภายในใจ ไม่ปรากฏจังหวะการเต้นของหัวใจเลยซักครั้ง จากการประเมินก็พบได้ทันทีว่าผู้ป่วยได้หัวใจหยุดเต้นอย่างแนบเนียน จึงรีบตะโกนแจ้งให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแจ้งขอความช่วยเหลือไปยังทีมรพพยาบาลฉุกเฉิน พร้อมทั้งแจ้งให้นักศึกษาฉุกเฉินการแพทย์วิ่งไปนำเครื่อง

กระตุกไฟฟ้าหัวใจชนิดอัตโนมัติ หรือ AED (Automated External Defibrillator) จากศูนย์นั้นหนาท่านการในทันที ไม่กั้อัดใจผู้คนแถวนั้นก็วิ่งกรูเข้ามาพร้อมยื่นมือช่วยเหลือ และทันใดนั้นได้ตัดสินใจลงมือเริ่มด้วยการทำ CPR (การกด นวดหน้าอกในผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้นเฉียบพลัน) โดยไม่ลังเล “หลายท่านคงทราบดีอยู่แล้วว่า ถ้าหากพบผู้ป่วยหัวใจ หยุดเต้น การช่วยเหลือที่เหมาะสมที่สุด คือ การกดหน้าอกอย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมกับการใช้เครื่อง AED เพื่อพุง การสูบฉีดเลือดไปเลี้ยงอวัยวะสำคัญต่าง ๆ ภายในร่างกาย โดยเฉพาะสมองและหัวใจ หากการช่วยเหลือเกิดขึ้นด้วย ความล่าช้าหรือผิดวิธี ก็จะส่งผลให้อวัยวะเหล่านี้เกิดความเสียหายและเริ่มตายลงได้ จากการขาดเลือด และออกซิเจนไปเลี้ยง” หลังจากนั้นก็เริ่มผันตัวเองรับหน้าที่เป็นผู้นำทีม (leadership) ในการช่วยเหลือผู้ป่วยชั่วคราว ก่อน ณะรอทีมกู้ชีพขึ้นสูงมาถึง โดยมีนักศึกษาฉุกเฉินการแพทย์ช่วยกันกดหน้าอก ณ จุดเกิดเหตุ (bystander CPR at scene) อย่างมีประสิทธิภาพ (high quality CPR) เมื่อเครื่อง AED มาถึง ก็ทำการเปิดเครื่องและแปะแผ่นขัอก ไฟฟ้าบริเวณหน้าอกผู้ป่วยตามรูปสัญลักษณ์ที่แสดงบนแผ่น หลังจากแปะแผ่นขัอกไฟฟ้าเครื่อง AED สำเร็จ พบว่า เครื่องแจ้งแนะนำให้ขัอก และให้กดปุ่มขัอกตรงไฟสีแดงบริเวณตรงกึ่งกลางเครื่อง โดยมีนักศึกษาฉุกเฉินการแพทย์ได้ กดไป 1 ครั้ง ก่อนกดขัอกได้ให้สัญญาณทุกคนโดยรอบว่า “หนึ่งฉันถอย สองคุณถอย สามทุกคนถอย” ซึ่งเป็นข้อดีที่ทำให้ ผู้เข้าช่วยเหลือไม่เสี่ยงต่อการถูกเครื่องขัอกไฟฟ้าไปด้วย และในจุดเกิดเหตุเองมีบุคลากรและนักศึกษาด้าน วิทยาศาสตร์สุขภาพหลายท่าน จึงคุ้นเคยกับการใช้เครื่องมือเป็นอย่างดี หลังจากนั้นก็สลับคนเริ่มทำ CPR ต่อในทันที โดยมีหนึ่งคนกดหน้าอกและอีกคนช่วยเปิดทางเดินหายใจแบบยกขากรรไกร (jaw thrust) หลังจากเวลาผ่านไป 2 นาที เครื่อง AED ก็แจ้งให้หยุดเพื่อประเมินคลื่นไฟฟ้าหัวใจผู้ป่วยอีกครั้ง ไม่นานเครื่องก็แจ้งแนะนำให้ขัอกและให้กด ปุ่มขัอกตรงไฟสีแดงกึ่งกลางเครื่อง ในครั้งนี้ก็ยังคงเป็นนักศึกษาฉุกเฉินการแพทย์เช่นเคยที่กดไปอีก 1 ครั้ง โดยให้ สัญญาณว่า “หนึ่งฉันถอย สองคุณถอย สามทุกคนถอย” และได้สลับเปลี่ยนตำแหน่งก่อนการเริ่มทำ CPR ครั้งต่อไป ในทันที หลังจากเวลาผ่านไปประมาณ 1 นาที ผู้ป่วยเริ่มตื่นรู้สึกตัว โดยมีเสียงร้องคาง อือ ออ และขยับแขนปิดได้ เล็กน้อย จึงแจ้งให้ทุกคนหยุดทำ CPR และประเมินอาการผู้ป่วยซ้ำ พบว่ามีชีพจรคืนกลับมา ในตอนนั้นใบหน้าทุกคน เต็มไปด้วยรอยยิ้มแห่งความภาคภูมิใจและมีเสียงปรบมือแสดงการต้อนรับกลับมาการมีสัญญาณชีพอีกครั้งของผู้ป่วย ระหว่างนี้ไม่รอช้าได้ช่วยจัดท่าพักฟื้นในท่านอนตะแคง (recovery position) ณะรอทีมกู้ชีพขึ้นสูงมาดูแลรักษาในชั้น ต่อไป หัวใจคนไข้ได้กลับมาเต้นพองโตอีกครั้ง ท่ามกลางความปิติยินดีของทุกคนที่มาช่วยเหลือ ที่แสดงออกผ่านทางสี หน้า ความรู้สึกในตอนนี สิ่งที่เคยหนักอึ้งเหมือนแบกภูเขาเอาไว้ ได้พังทลายหายไปชั่วพริบตา ไม่นานรถพยาบาลกู้ชีพ ขึ้นสูงก็มาถึง ณ จุดเกิดเหตุ และได้เข้าประเมินพร้อมให้การช่วยเหลือผู้ป่วยในทันที หลังจากทีผู้ป่วยได้ขึ้นรถพยาบาล และอยู่ในมือทีมแพทย์ผู้เชี่ยวชาญแล้ว ก็ได้แต่ส่งยิ้มและกำลังใจให้ผู้ป่วยรอดปลอดภัย สามารถกลับมาใช้ชีวิตเป็นปกติ สุขได้ดังเดิม เมื่อได้มีเวลาพักหายใจก็ได้กลับมาย้อนดูเหตุการณ์ ว่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้น เกิดในช่วงเวลาเพียง 5 นาที แต่ทำไมไม่รู้ในห้วงเวลาขณะช่วยผู้ป่วยอยู่นั้นกลับรู้สึกราวกับว่าเวลาได้เดินช้าและยาวนานมากเหลือเกิน ภาพ ที่เห็น เสียงที่ได้ยิน ชัดเจนในทุกอณู แต่นิ่งไม่ใช่ประเด็นหลักสำคัญเท่าวันนี้ วันที่ที่ทุกคนต่างร่วมมือกันช่วยเหลือชีวิต เพื่อนมนุษย์อย่างสุดความสามารถ แม้บางอย่างอาจเป็นเพียงส่วนเล็กน้อย แต่เมื่อเทียบกับผลลัพธ์ที่ได้นั้น มันยิ่งใหญ่ มหาศาลอย่างเทียบเป็นมูลค่าได้เลย เพราะนี่คือการได้ต่อลมหายใจให้กับอีกหนึ่งชีวิต

ไม่กี่เดือนต่อมา พบว่ามีของฝากกล่องใหญ่จากชายคนหนึ่งคนหนึ่ง จำหน้าของจดหมายขอบคุณถึงคนที่ได้ ช่วยเหลือเขาไว้ในวันนั้น ภายในกล่องบรรจุผลไม้ประจําฤดูกาลไว้หลายชนิดต่าง ซึ่งเขาได้ฝากข้อความมาบอกว่า “ตอนนี้เขาได้ลาออกจากการประจำแล้ว และผันตัวมาทำสวนผลไม้กับทางครอบครัวที่บ้าน ซึ่งเขามีความสุขมากกับ ชีวิต ได้ใช้ชีวิตอย่างปกติสมบูรณ์ ตอนนี้เขาได้เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นคนดูแลคนอื่น ๆ ภายในบ้าน เป็นเสาหลักของ

ครอบครัวอย่างเต็มตัวแล้ว” เราในฐานะพลเมืองคนหนึ่ง ถือเป็นความภาคภูมิใจอย่างมากที่ได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้รอดพ้นจากภาวะวิกฤตสูงสุดของชีวิตได้ ในฐานะครูผู้เคยถ่ายทอดความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (Basic Life Support: BLS) ใครแก่ผู้อื่น นี่เป็นความสำเร็จในจิตใจที่พิสูจน์ได้ว่าสิ่งที่ได้ถ่ายทอดไปนั้นมีความหมายและก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากแก่ผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้นที่ต้องการการช่วยเหลืออย่างสูงสุด การมีความรู้แม้เพียงพื้นฐานสามารถประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ ก็นำมาซึ่งผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ได้เสมอ

4 เดือนต่อมาหลังจากเหตุการณ์นั้น มีหนังสือเชิญ ส่งจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เสนอให้เข้ารับรางวัล Health Emergency Response Outstanding Award (HERO Award) ในวันจันทร์ที่ 15 มิถุนายน 2563 ณ อาคารกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข จากที่ได้เข้าช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ในครั้งนั้น รางวัลอันทรงเกียรตินี้ ถือเป็นสิ่งล้ำค่าเตือนใจให้ระลึกถึงวันที่เราเคยถวายสัตย์ปฏิญาณต่อ “พระบิดา” และยังคงยึดเป็นปณิธานของการใช้ชีวิต รวมถึงการประกอบวิชาชีพมาจนถึงทุกวันนี้ นั่นก็คือ “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์”

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน) นายยุรนนท์ ภูไทถ้ำ
ตำแหน่ง นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์

ลงชื่อ นางสาวมะลิวัลย์ ผลทับทิม
ตำแหน่ง หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
สังกัด ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี
30 เมษายน พ.ศ. 2565